

30/12-2016.

Kjære dyrevenn.

Idag har vi kommet til årets siste dag så da er det på tide med en liten oppsummering av året som har gått.

Året 2016 er det året hvor vi har fått omplassert flest hunder og katter siden vi startet den frivillige organisasjonen i 2011.

Katter er dessverre ikke lett å få bortadoptert, så mesteparten av dyrene vi har funnet nye hjem til har vært hunder.

Mange av hundene har blitt adoptert i Holland. Der er den spanske Mastiffen en populær hund, så veldig mange av de som har fått nye hjem der er nettopp denne rasen. Mastiffen er en stor hunderase som dessverre ikke nordmenn er så godt kjent med, men blir man kjent med en mastiff så oppdager man fort at her har vi verdens skjønneste hund. De er noble, intelligente, kjærlige og er veldig familiekjære. Stort sett går de bra både med andre hunder og katter, og er rolige av natur. De blir brukt som vokterhunder for buskap og for å beskytte flokker mot rovdyr. Her snakker vi om en stor hund som også kan trenes opp til å bli en god vakthund. Skal man skaffe seg en mastinnvalp bør man ha god plass. De elsker å løpe rundt og spiser og biter på alt slik de fleste valper gjør. Forskjellen er bare den at en mastiffvalp er mye større enn en puddel...og akkurat nå har jeg blitt en sofa fattigere. Har en valp på 4 måneder boende hos meg og etter at jeg måtte ut noen timer og lot den være alene hjemme, så har den klart å krype under sofaen, spist opp stoffet under sofaen og bitt istykker hele skumgummimadrassen på halve sofaen. Da jeg kom hjem satt den pent og ville gi labb i tilfelle jeg hadde en godbit på lur. Heldigvis var det sofaen på datarommet mitt som ble ødelagt og ikke stuesofaen. Vel, vel...han hadde det sikkert morsomt mens det sto på. Nå har jeg akkurat fått beskjed om at de kan komme til Holland om 3 dager, så jeg tar meg en miniferie og reiser dit.....med mastiffen....

I år er det flere hunder som har blitt adoptert av nordmenn også. Det er så hyggelig når man får tilsendt bilder og videoer av hunder som har blitt adoptert og fått det godt.

Mange av hundene her i Spania har det helt forferdelig. Dessverre fungerer ikke dyrelovene som de burde. Man kan anmelde dyremishandling og stort sett skjer det ingen ting. Jeg har anmeldt flere tilfeller, men det hender stort sett aldri noe. Det virker som om et dyreliv ikke betyr noe.

I sommer hadde jeg en kjedelig episode. Det var en nordmann som bodde her i Spania som skaffet seg hund. En dag flyttet han bare tilbake til Norge og lot hunden stå igjen på terrassen. Det var nesten 40 varmegrader og der sto den stakkars hunden uten både mat og drikke. Muligens ga han den mat og drikke den dagen han dro, men det varte jo ikke lenge. Heldigvis tok en belgisk nabo affære og jeg ble kontaktet. Siden da har den vært trygg hos meg og nå ser det ut som om den skal få et nytt hjem hos dyrevenner.

I år har det vært mange triste saker. Vi har fått inn hunder som har vært funnet i søpla, noen tisper slengt ute på landet sammen med valper, noen bundet til trær for å dø og andre etterlatt på bensinstasjoner.

Akkurat nå har jeg en liten tisper boende hos meg som ble etterlatt på en bensinstasjon. Hun er verdens hærligste lille hund. Stille og rolig og utrolig kontaktsøkende. Hun er mellom 2 og 3 år . Jeg ser at hun mangler noen fortenner, så jeg skulle ha likt å vite hva i all verden hun har vært utsatt for.

En av de andre hundene jeg har kom fra syd Spania. Den var så ille tilberedt da den kom at den måtte legges rett inn på dyrehospitalet. Han hadde store brannskader i nakken. Det er flere måneder siden valpen kom, men ennå driver jeg og behandler sårene hans.

Det er slike ting som koster en formue, derfor er jeg evig takknemlig for de donasjonene jeg får. Alle pengene blir brukt på dyrene. Her forsvinner ingen ting til administrasjonsgebyr o.s.v.

Jeg har også en utrolig hyggelig historie å fortelle.

HUNDEN SOM KOM HJEM TIL JUL.

Det hele startet i sommer da jeg ble oppringt av en spansk dame jeg kjenner. Hun elsker dyr og har alltid hatt mange hunder og katter. Opprinnelig bodde hun ikke mer enn ca. 1 time fra der jeg bor, men på grunn av at huset hun leide skulle selges, måtte hun flyttet til nord Spania.

Africa, som hun heter , ringte meg i juli og var helt fra seg, for hun hadde mistet jobben og hadde ikke anledning til å beholde alle dyrene. Jeg satt meg i bilen og kjørte i 5 timer nordover for å hente 8 av hundene hennes. Alle hundene ble bortadoptert, bortsett fra en. Jeg kan ikke forklare hvorfor, men jeg følte at den hunden skulle være hos meg. Alldeles skjønn hund. Africa hadde fortalt meg at hun hadde funnet hunden gående ute på veien sammen med 2 andre hunder, men hun hadde bare klart å fange inn denne tisperen. Det var nesten 4 år siden. Hun tok med hunden til dyrlegen for å sjekke om den hadde chip, men det hadde den ikke. Det hunden hadde derimot , var en kjempestor svulst på magen. Africa spurte dyrlegen om han kunne operere hunden, men det kunne han ikke, for svulsten var for stor og lå slik til at det ville bli vanskelig. Hun var innom flere veterinærer, men alle sa det samme. Den siste dyrlegen hun var innom sa at dersom svulsten hadde vært litt mindre, kunne han evt. ha operert. Africa driver mye med urter og planter, og ved hjelp av dette klarte hun å få redusert svulsten slik at de kunne operere hunden. Det tok 2 veterinærer 3 timer for å få utført operasjonen. Det er nå langt over 3 år siden, men dessverre har hun ikke fått betalt regningen ennå (1500 €.) Et lite beløp er betalt, men mesteparten gjenstår, så jeg har sagt at jeg skal forsøke å hjelpe til. Det viktigste var at hun reddet hunden fra en sikker død.

Like før jul bestemte jeg meg at nå skulle jeg ta med hunden til dyrlegen å få chippet den på Spaniahundenes navn. En dyrlege jeg hadde vært hos tidligere hadde jo også sjekket om hunden hadde chip, men det hadde den ikke. Da jeg kom til den nye dyrlegen, ba jeg nok en gang om at det skulle sjekkes om hunden hadde chip. Og det hadde den. Jeg ble så sjokkert at jeg ba dyrlegen sjekke en gang til for sikkerhets skyld.....

Problemet var at hunden var ikke registrert i dette fylket, så dermed måtte vi få satt igang en liten "etterforskning". Vi klarte å finne frem til tidligere eier og på dyrlegekontoret ringte de dit og ba dem om å ringe meg.

Jeg visste ikke helt hvordan jeg skulle legge frem saken...."Unnskyld, men har du mistet en hund?" Nei svarte mannen, vi har ingen hund nå. Vi hadde en hund som forsvant for nesten 4 år siden så den er garantert død. Den var chippet og ingen har ringt oss på den tiden, så vi skjønner jo at den er død. Dessuten hadde den en stor svulst på magen, og vi besøkte utallige dyrleger, men alle sa at den kunne ikke opereres så de anbefalte oss å avlive den. Det ville vi ikke. Derfor er det ingen tvil om at den kan ha overlevd.

Vi har aldri kommet over sorgen ved å ikke vite hva som skjedde, så vi har ikke skaffet noen ny hund etter at Kenia forsvant.

"Du skjønner....hunden er ikke død, den er hos meg...." Han trodde sikkert jeg tullet, så jeg sendte et bilde av hunden og han sendte meg bilde av passet med chipnummeret, så det var aldri noe tvil.

Det er usikkert hva som har skjedd. Hunden ble funnet ca. 60 km. unna hjemstedet, så personlig tror jeg hun ble stjålet.

Det ble en utrolig rørende gjenforening. Hunden kjente igjen eieren med en gang den den gikk ut av bilen. Og kan hunder gråte??? Ja det kan de faktisk.

Kenia, som nå er 13 år gammel, hadde kommet hjem til jul. Alle, ikke minst barna i familien, er overlykkelige.

Så sånn er det å drive med omplassering av dyr. Noen ganger er det triste historier, andre ganger historier med en lykkelig slutt.

I 2017 skal arbeidet med dyrene fortsette for fullt.

Jeg vil si tusen takk for alle pengebidrag som er gitt til Spaniahundene. Uten dette ville det være umulig å fortsette jobben, for vi mottar ingen statlig støtte.

Til slutt vil jeg ønske alle et riktig GODT NYTT ÅR!

Vennlig hilsen Rita

SPANIAHUNDENE

SPANIAHUNDENE
Los Perros de España
Calle Joaquin Turina 8-3A
03581 Albir (Alicante)
Tel: +34 636 245 239
rita@spaniahundene.com
paco@spaniahundene.com
Kto. IBAN: ES58 0081 0209 31 0001 528554
SWIFT: BSABESBB
Kto.nr. Norge: 3910 40 73453
Kto.nr. Sverige: 1175 308 2129

